FIYATI:
(5 Turgut = 50 TL.)
Pazar günleri çıkar
SAYI: 641

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN: Orhan ALEV
ÇİZEN: Şevket YALAZ

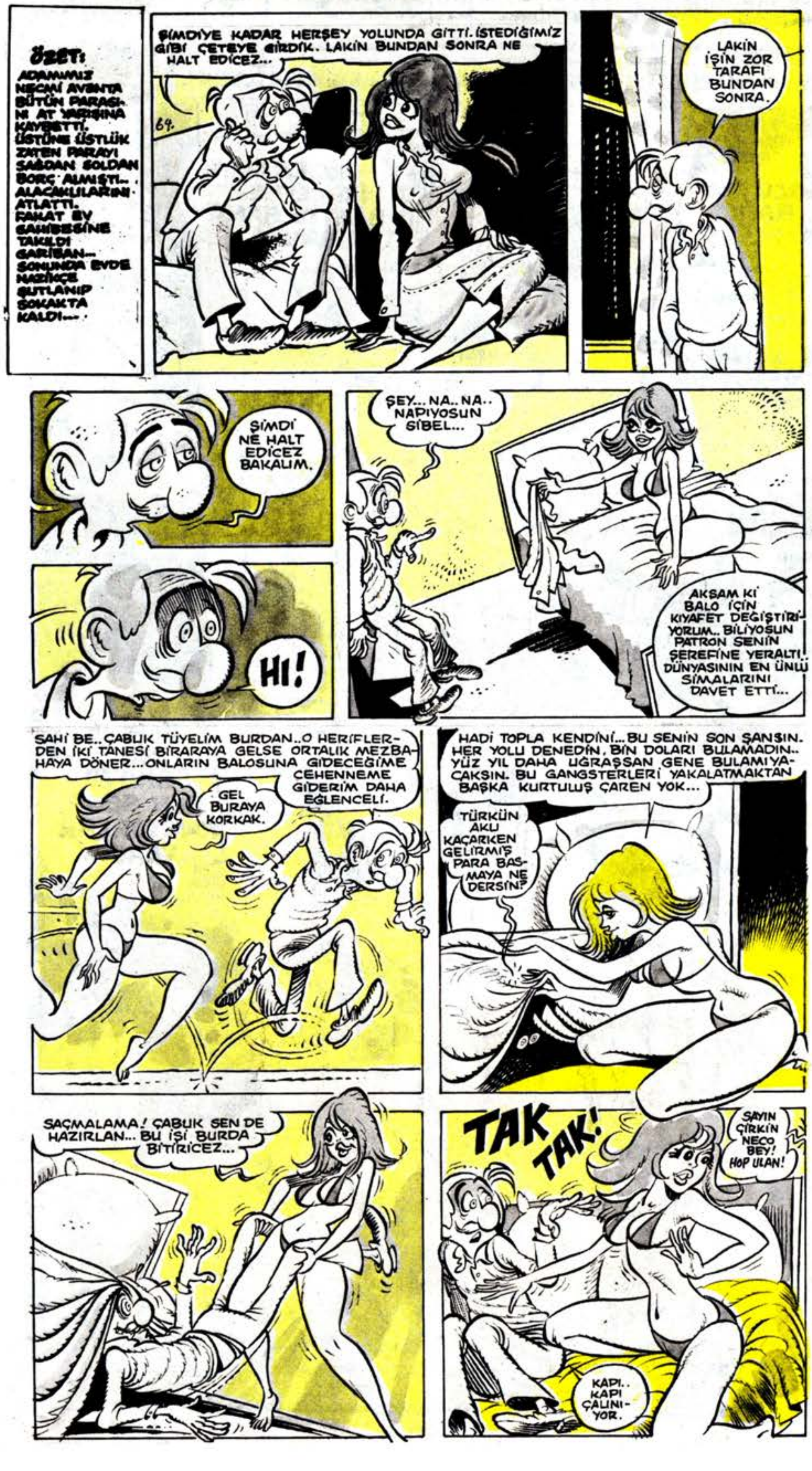

MUAMMER KOTBAŞ (Samsun)

Siz de birçok arkadaş gibi kadın çizerken acemileşiveriyorsunuz. Ya da kadın tipi, ille güzel olmalı gibisinden bir düşünceyle resimsi bir çizgiye dönüveriyorsunuz.. Bunu belki de düşünmeden yapıyorsunuz...Çizgi çalışırken, genellikle hep erkek tipleri çiziyorsunuz. Kadın tipleri, ancak bir karikatür konusu gerektirdiği zaman aklınıza geliyor. Oysa, çizgicilikte cinsiyet ve eşya ayırımı yoktur.

Çizgiyi önce plastik bir anlatım aracı olarak düşünün.. Güzelliği güzel kadının yüzünde değil, çizginin kendi içinde arayın. Örneğin Latif'in çizgisiyle "Güzel bir kadın" çizilemez. Ama karikatürlerinde konu gereği yüzlerce güzel olması gereken kadın çizmiştir. Biz de onları güzel kadın olarak görüp, kabul etmişizdir. Oysa erkeği nasıl çiziyorsa, kadını da aynı çizgiyle çizmiştir.

Diğer dileğinizi yerine getirmiştim. Elinize geçmiş olmalı.

DAVUT SABIRSIZ (İzmir)

Bu köşedeki yazılarımda tarama yapmayın demek ,karikatür taramasız yapılır anlamında değildir. Karikatür, konusu ve konumu gereği taramalı, tonlu, renkli, hatta kolaj (Yapıştırma) teknikleriyle de yapılır. Ama bu teknikleri ustaca kullanmasını bilmiyorsak tarama vb. süslemeler yarar yerine zarar getirir. Kapaktaki fazla tarama şikayetinize katılmıyorum. Örneğin söz ettiğiniz kapaktaki ön planda duran adamın yüzüne tarama konmasının nedeni adamı geri plana itmek içindi. Çünkü espri arkadaki adamın görüntüsündeydi. Öndeki adam daha büyük çizildiği için dikkatimizi kendinde toplar asıl bakmamız gereken yeri saptırabilirdi.. Suratını taramayla grileştirerek ikinci plana attık. Yani tarama güzel görüntüden çok işlevsel görevler yüklenir. Karikatürde işçilik çok önemlidir. Ama iyi bir işçilik derken jilet gibi keskin ve muntazam çizgileri kastetmiyorum. Desenine uygun olsun, ayrıntıları vurgulasın da isterse süpürge çöpüyle çizilsin.

Çizginiz iyi ama, espri çok söze dayalı.. Adam karikatür, azrail resim.. Muammer Kotbaş'a kadın çizgisi için dediklerimi size de azrail için diyorum.

SONER ÖNDER (Ankara)

Resim çizgisini unutun... Daha rahat ve korkusuzca bir karikatür çizgisi hayal etmeye çalışın.. Tabii, hayal ederken de eliniz hiç boş durmasın.. Araya, sora bol bol çizin. Bececeğinizi umuyorum..

GIRGIR
KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Bu yıl çok fazla kar eden işadamları 1984'ü "Altın yıl" ilan ettiler.

● Şevket Yılmaz, yurt gezilerine çıkıp iktidarı işçilere şikayet edecekmiş.

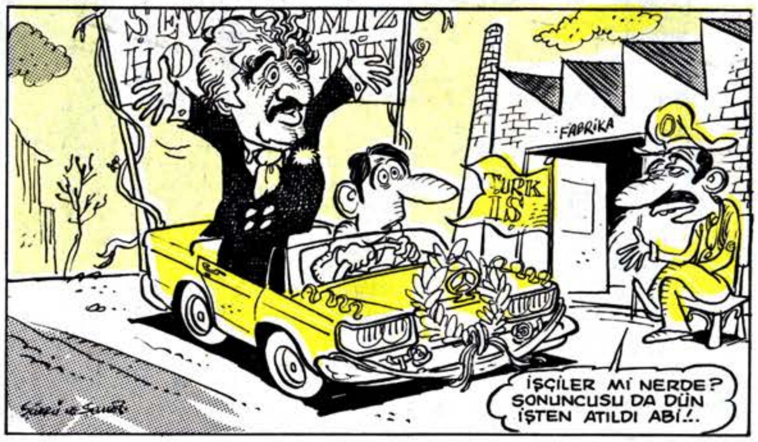

HAYRET!
Milletvekilleri konuştu

Millet Meclisi'nin dünkü oturumu sırasında milletvekillerinin aniden konuşması ülkede sevinç yarattı.

İlk kez konuşan milletvekilleri "Meclise cami yapılsın, otomobillerimizin tamiri ve bakımı için garaj yapılsın... Bize gazino ve sosyal tesis açılsın Meclis'teki iki bina arasına tüp geçit inşaa edilsin" dediler.

Milletvekillerinin bu ilk konuşması onları dilsiz sanan halkın yüreğine su serpti...

●●●

● Üç haftadır son dakikalarda gol atan Beşiktaş bu hafta Fenerbahçe ile oynuyor.

TIRAJ RAPORU

GAZETEMİZ DÜN
İSTANBUL'DA 200
ANKARA'DA 150
İZMİR'DE 160
ADANA'DA 110
ADET RENKLİ TELEVİZYON VE VİDEO SATMIŞTIR...

Allah bereket versin, yine köşeyi döndük!. Gazete satmasa da olur...

● Hindistan'da böcek ilacı yapan Amerikan fabrikasındaki sızıntıdan 2500 kişi öldü.

●●●

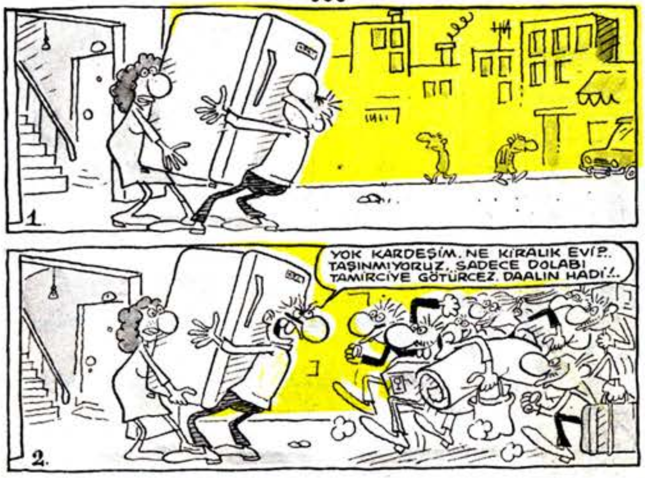

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN: Orhan ALEV
ÇİZEN: Şevket YALAZ

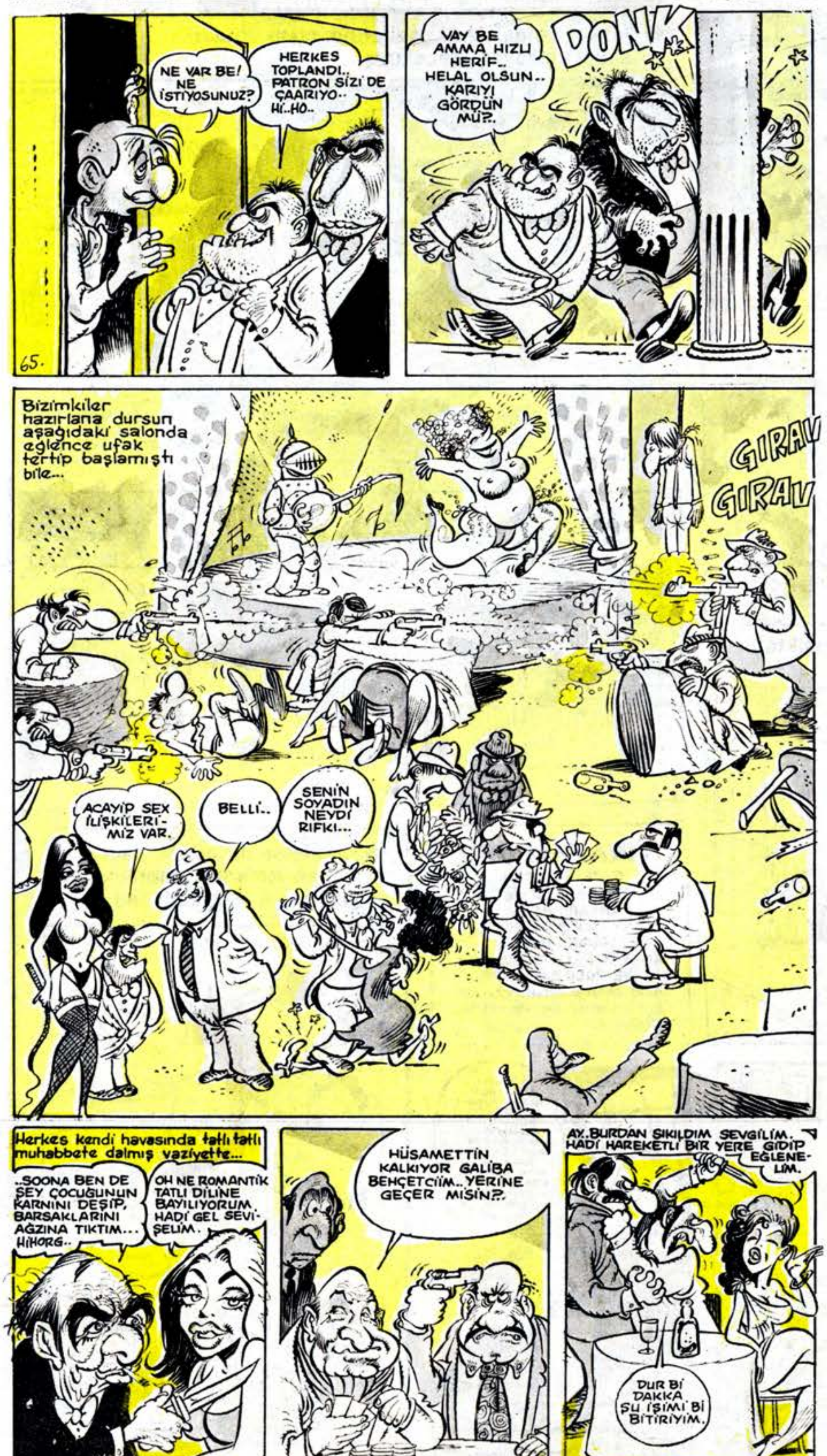

CAHİT SARI (Kahramanmaraş)
İsteğiniz üzerine 16 yaşında olduğunuzu yazıyorum. Ama mektuplaşmak için adresinizi çok istediğim halde yayınlayamayacağım. İnsanların birbirine mektup yazması, tanışması, söyleşmesi, karikatür sevgisini paylaşması çok çok güzel.. Fakat, adres yayınlamaya bir başladık mı sonu gelmez.. İşin ucu "Hey kızlar, yazışalım mı?"ya kadar varır korkarım.. Her hafta aldığınız Gırgır dergisi, bir anlamda milyonlarca kişinin birbirine yazdığı mektuptur...

DUYURU

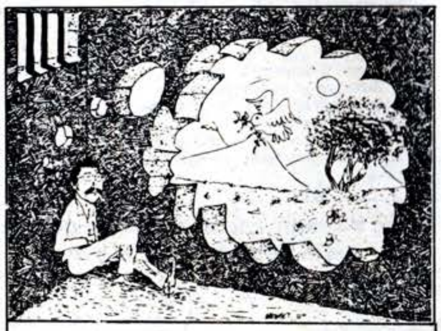

•Ahmet Ot-Mehmet Ot Karikatürlerini yılbaşı kartı olarak bastırdı. İsteme adresi Ekmekçi Sk No.28/3 Gültepe/İstanbul

•••

Cem Koç ve Figen Sandı Karikatürlerini yılbaşı kartı olarak bastırdı. İsteme adresi 1849. Sokak No.21/5 Karşıyaka/İZMİR

•••

•Deneysel Sahne
Orhan Kemal'in "72. Koğuş"unu 29 Aralık'tan itibaren Aksaray Köşebaşı Tiyatrosu'nda sahneliyor.

•Raif Zor
Kadıköy Bilim Kitabevi'nde ilk karikatür sergisini açtı.

•Yönetmen Kosta Gavras'ın
Büyük Ödül'ü kazanan Missing (Kayıp) filmi İstanbul sinemalarında gösterime girdi.

Bu hafta derginin üşütük gençleri atik davranıp bu sayfayı resmen işgal ettiler. Aralarına bıyıklarını kesmiş, kafasında bir peruk, ayağında konversler, kendine genç süsü vermeye çalışan Oğuz abi de katılmasa biz onlara sayfa mayfa kaptırmazdık ya.. Hadi neyse.. (Hiç olmazsa sayfanın adını biz koyduk...)

ÇATLAKLAR

Saçma sapan yazıp çizenlerin sayfasıdır

"ŞEMSİYELİ DONDURMA"

Şimdiye kadar böyle bir roman okumadınız! Ve de okuyamayacaksınız!.. Zira üstad yazar Hamit Dertoğlu bu romanı (İneklik olsun diye) Nairobi'ce yazdı.

Her satırda ayrı bir gerilim, duygusal birikimler, ve dövize çevrilebilir mevduat hesapları.. İşte romandan bir pasaj, iki çarşı...

"Rafet'in sinirleri akortsuz keman teli gibi gerilmişti.. Kopan bir kaç tanesini seloteyple yapıştırdıktan sonra şemsiyesini açtı ve okumaya başladı... Okuduklarını ezberledikten sonra şemsiyeyi yırttı ve yuttu...

•••

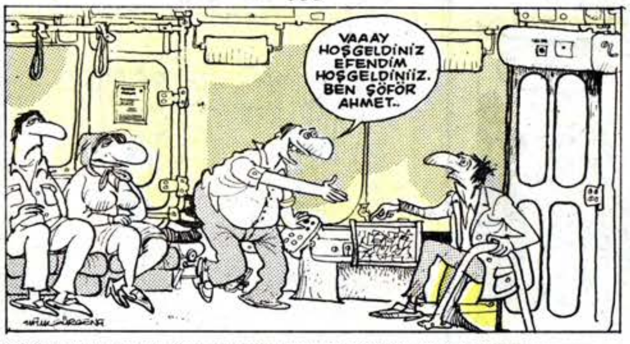

ARANMIYOR

Hikmet seni ne polis ne de başkası hiç kimse aramıyor... Altmış senedir boşu boşuna saklanıyorsun... Çık ortaya... Sobee !...

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN: Orhan ALEV
ÇİZEN: Şevket YALAZ

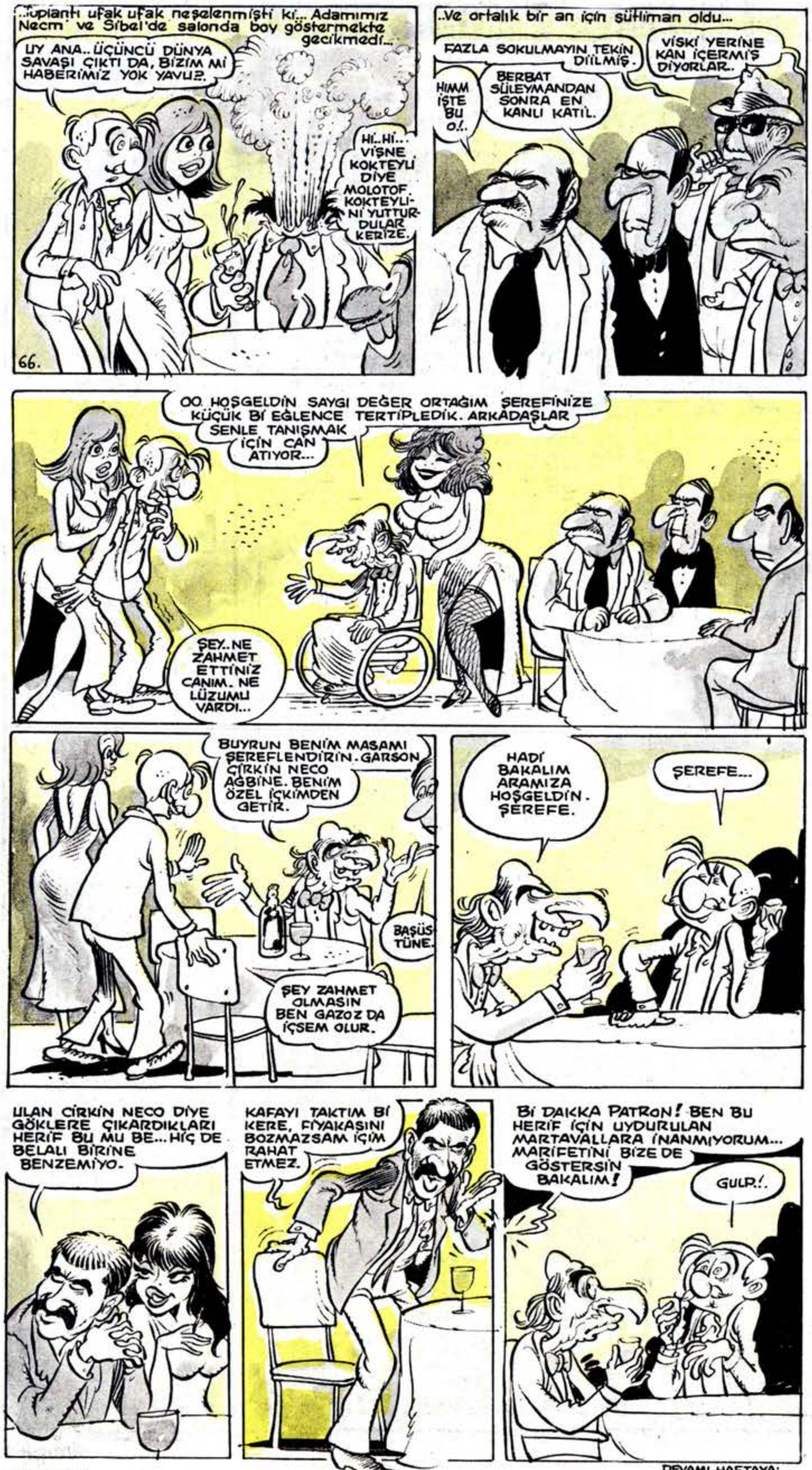

DEVAMI HAFTAYA:

Biraz da savaşalım...

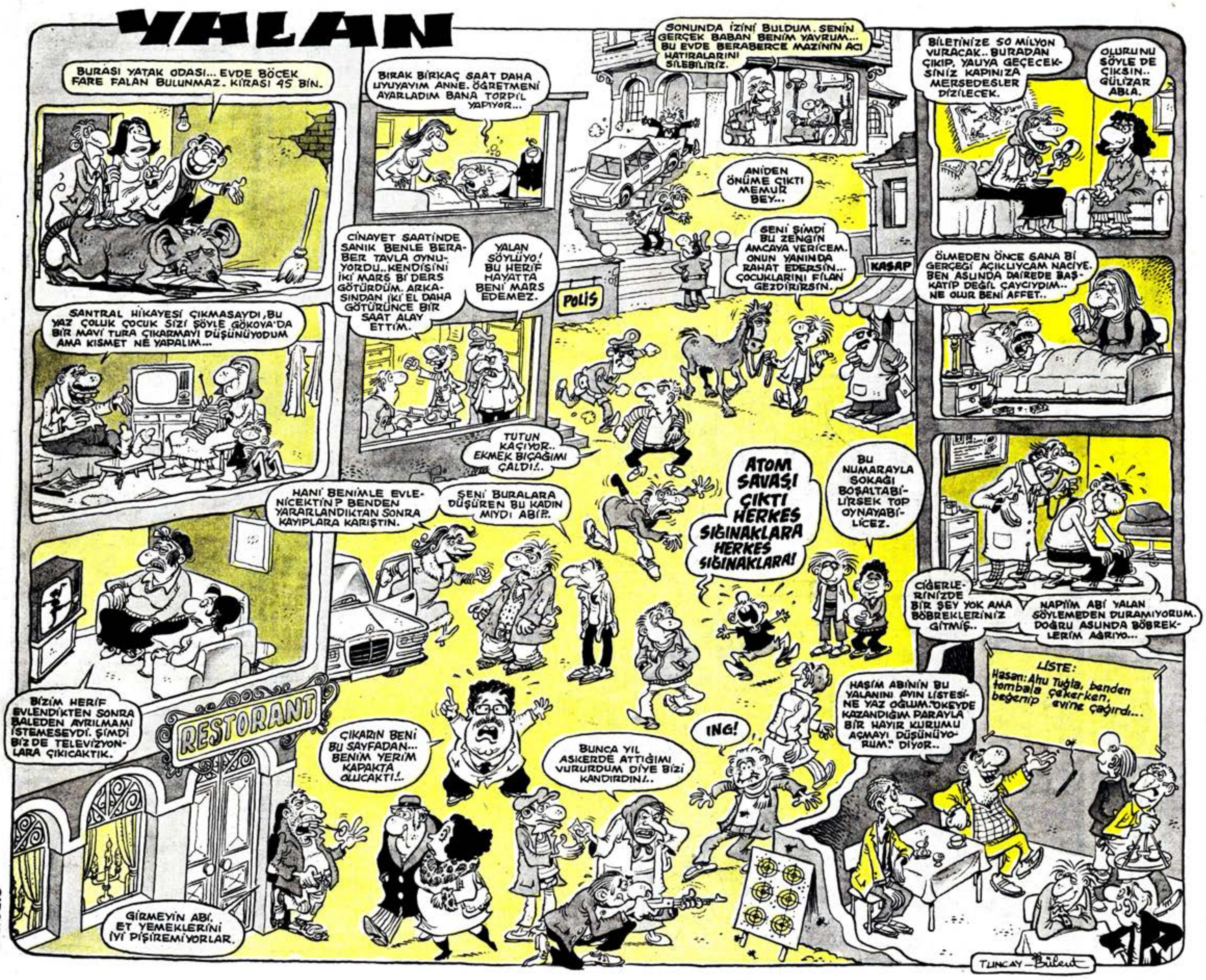
YALAN
BURASI YATAK ODASI... EVDE BÖCEK FARE FALAN BULUNMAZ. KİRASI 45 BİN.
BIRAK BİRKAÇ SAAT DAHA UYUYAYIM ANNE. ÖĞRETMENİ AYARLADIM BANA TORPİL YAPIYOR...
SONUNDA İZİNİ BULDUM. SENİN GERÇEK BABAN BENİM YAVRUM... BU EVDE BERABERCE MAZİNİN ACI HATIRALARINI SİLEBİLİRİZ.
BİLETİNİZE 50 MİLYON VURACAK.. BURADAN ÇIKIP, YALIYA GEÇECEKSİNİZ KAPINIZA MERSEDESLER DİZİLECEK.
OLURUNU SÖYLE DE ÇIKSIN.. GÜLİZAR ABLA.
ANİDEN ÖNÜME ÇIKTI MEMUR BEY...
CİNAYET SAATİNDE SANIK BENLE BERABER TAVLA OYNUYORDU.. KENDİSİNİ İKİ MARS Bİ DERS GÖTÜRDÜM. ARKASINDAN İKİ EL DAHA GÖTÜRÜNCE BİR SAAT ALAY ETTİM.
YALAN SÖYLÜYO! BU HERİF HAYATTA BENİ MARS EDEMEZ.
POLİS
SENİ ŞİMDİ BU ZENGİN AMCAYA VERİCEM. ONUN YANINDA RAHAT EDERSİN... ÇOCUKLARINI FİLAN GEZDİRİRSİN.
KASAP
ÖLMEDEN ÖNCE SANA Bİ GERÇEĞİ AÇIKLIYCAM NACİYE. BEN ASLINDA DAİREDE BAŞKATİP DEĞİL ÇAYCIYDIM.. NE OLUR BENİ AFFET..
SANTRAL HİKAYESİ ÇIKMASAYDI, BU YAZ ÇOLUK ÇOCUK SİZİ ŞÖYLE GÖKOVA'DA BİR MAVİ TURA ÇIKARMAYI DÜŞÜNÜYODUM AMA KISMET NE YAPALIM...
TUTUN KAÇIYOR.. EKMEK BIÇAĞIMI ÇALDI!..
ATOM SAVAŞI ÇIKTI HERKES SIĞINAKLARA HERKES SIĞINAKLARA!
BU NUMARAYLA SOKAĞI BOŞALTABİLİRSEK TOP OYNAYABİLİCEZ.
HANİ BENİMLE EVLENİCEKTİN? BENDEN YARARLANDIKTAN SONRA KAYIPLARA KARIŞTIN.
ŞENİ BURALARA DÜŞÜREN BU KADIN MIYDI ABİ?
CİĞERLERİNİZDE BİR ŞEY YOK AMA BÖBREKLERİNİZ GİTMİŞ..
NAPİİM ABİ YALAN SÖYLEMEDEN DURAMIYORUM. DOĞRU ASLINDA BÖBREKLERİM AĞRIYO...
LİSTE:
Hasan: Ahu Tuğla, benden tombala çekerken, beğenip evine çağırdı...
HAŞİM ABİNİN BU YALANINI AYIN LİSTESİNE YAZ OĞLUM. "OKEYDE KAZANDIĞIM PARAYLA BİR HAYIR KURUMU AÇMAYI DÜŞÜNÜYORUM." DİYOR..
BİZİM HERİF EVLENDİKTEN SONRA BALEDEN AYRILMAMI İSTEMESEYDİ. ŞİMDİ BİZ DE TELEVİZYONLARA ÇIKICAKTIK.
RESTORANT
ÇIKARIN BENİ BU SAYFADAN... BENİM YERİM KAPAKTA OLUCAKTI!..
BUNCA YIL ASKERDE ATTIĞIMI VURURDUM DİYE BİZİ KANDIRDIN!..
ING!
GİRMEYİN ABİ. ET YEMEKLERİNİ İYİ PİŞİREMİYORLAR.
TUNCAY — Bülent

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Üniversite öğrencilerinin hergün 3-4 sınava girdiği

VİZE HAFTASINDAN GÖRÜNTÜLER

HÜKÜMETİN BİRİNCİ YILDÖNÜMÜ İÇİN NE DEDİLER?

Harunisa Kütgöbek (İşadamı)

Ozal ekonomisinin birinci yılı için söylenecek tek kelime "Fevkalade.." Hükümet çok cesur kararlar aldı.. Harikulade ala ve rana. Ne biliyim leziz... Eh be yani adam melaike misin? Ekonomi diye buna denir.. Yapılacak tek şey var o da Ozal'a nazar boncuğu takmak. Mükemmelliğin ve kusursuzluğun dorukları...

Rıza Küllük (İşçi)

Abi bidahaki seçimlerde Ozal benden oy filan alamaz.. Oyumu doğrudan Sabancı'ya vericem.. Aracıya gerek yok.. Nasılolsa aynı şey...

NOT: **Şimdi, "Bu karikatür de nereden çıktı?" diyeceksiniz.. Şuradan çıktı. Son birkaç ayda sadece İsviçre ve Almanya'ya 580 milyon dolarlık hayali ihracat yapıldığı saptandı. Saptanınca ne mi oldu? Hiiç.. Bir paket sigara çalan yıllarca hapis yatarken, milyarlarca lirayı cebe indiren kimliği meçhul (!) ihracatçılarımız ortalıkta dolaşıyor. Hem de aynı işi sürdürmecesine...**

• • •

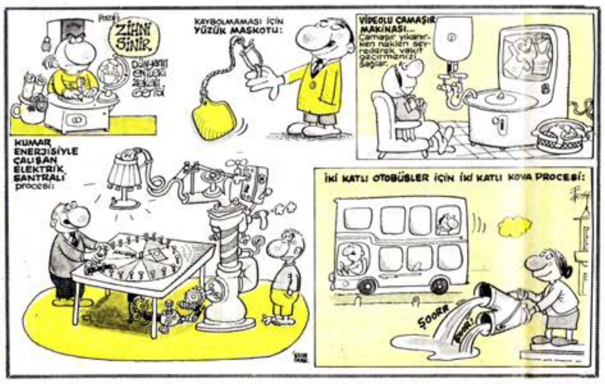

MİLLİ PİYANGO KUYRUĞUNDA bir söyleşi

Milli Piyango'nun Yılbaşı çekilişi nedeniyle yine kuyruklar ülkesi olduk.. Özellikle büyük kentlerde her yer piyango bileti alabilmek için bekleşenlerle dolu.. Ben de kuyruklardan birisine girip hem bilet alayım hem de bekleyenlerle bir söyleşi yapayım dedim...

-He he he.. Kuyrukta baya uzun.. Adınız neydi acaba? Sizinle biraz konuşsak..

-Vasfi

-Efenim? Suphi mi?

-Vasfi dedim ama son harfi tutuyor amorti var..

-Basri...

-Hayır bu sefer de iki harfle kaybettiniz Vasfi diyorum.. Vasfi..

-Peki Vasfi Bey 100 milyon size çıksa ne yaparsınız..

-İlk önce işyerimi satın alıp bizim şefi sürüm sürüm süründürürüm...

-Nerde çalışıyosunuz?

-Menekşe tren istasyonunda bilet kontrolörüyüm. Düşünsene ben demiryollarını satın almışım. Bizim istasyon şefi Şefik inbesine trenlerin camını sildiriyorum. "Sil ulan yamuk"... diyorum.

-Hp he... 100 milyon yetmez heralde..

-Ne var? Nası olsa özel sektöre satıcaklar.. Hepsini bi kişi alıcak değil ya.. Birkaç istasyonla şöyle "İki vagon bi şimendifer" ufak bi tren de ben alırım. Ha bu arada beyfendi eğer biyerden piyango bileti bulup alabilirseniz son rakkamı 4 olsun. 4 sizin uğurlu sayınız.

-Nerden anladınız?

-Yüzünüzdeki sivilce ve ben sayısını toplayıp burun deliği sayınıza böldüm, 3 çıktı.. Bu çok geçerli bir yöntemdir.. Geçen yıl büyük ikramiyeyi kazanan adama uğur getirsin diye kirpiğime tükürttürmeye gitmiştim.. O öğretti..

-Hadi ya.. Peki sizinki kaç?

-Aslında 2.5 ama ben üç diyorum.. Suratımda 5 ben var. Burun deliği sayıma bölünce 2.5 çıkıyor. Onun için sol kulak mememe tükenmez kalemle bir sahte ben yaptım.

-He he keşke burun deliklerinizden birini tıkasaydınız.. O zaman da küsürat çıkmazdı..

-Alay etmeyin si vuple.. Zaten Siyami ayısına moralim bozuktu. Herif sonu 3'le biten 7000 bileti piyasadan topladı.. O'nun da uğurlu rakkamı 3'müş..

-Bu Siyami Bey baya zengin galiba ne iş yapıyor.

-Karıları genel sektöre devrediyor. Bu zamanda pezemenkte de para olmazsa...

-Şaka bir yana bu kuyruk saatlerdir ilerlemiyor..

-İlerlemez tabi. Aslında hiç bilet kalmadı. Ama biz bilet alamayanlar burda kendi aramızda "Teselli kuyruğuna" girdik. Hani büyük ikramiyeyi tek rakamla kaçıranlara teselli mükafatı veriyolar ya.. Burada birbirimizi teselli ediyoruz.. Takma kafana at yarışlarını dene abi..

-Baştan söylesene hıyarağası..

-Biliyosun sandım.

-Ha sattır git ulan.. Donk..

-Bi daha vur abi belki elin uğurlu gelir.. Karaborsadan bilet çekicem şimdi...

ATİLLA ATALAY

EŞŞEK HERİF

Hasan Kaçan

BENİ C.İ.A EVLENDİRDİ

İbrahim Ethem Çelik

Oturduğu yerde yazamıyor insan. En aşılmaz dağları aştığınız hayal gücünüz, ufacık bir tepenin yamacında ihanet ediveriyor size. O andan başlayarak beyninizi son hücresine kadar zorlasanız da her şey boş. En iyisi hiç zorlamamak, önümüzdeki daktiloya takılı tek bir satır bile düşemediğiniz kağıda boş gözlerle bakmaktan vazgeçmek. Hayal gücünüzün pes ettiği o yerde, artık, iş size kalmıştır. Şimdi oturduğunuz sandalyeden yavaşça doğrulun. Beyninize hakaret yağdırmayı da bırakın. Altınıza bir kot pantolon, üzerinize bir gömlek geçirin, süeterinizi de elinize. Kapıyı çekip, dışarı süzülün. Ankara'nın insanları sizi bekliyor işte. Hayal gücünüzün yarım bıraktığı işi onlar sayesinde tamamlayacaksınız.

Ben de öyle yaptım. Her çeşit insanın sel gibi aktığı Ankara caddelerine salıverdim kendimi.

Her zaman yaptığım gibi çevremi, insanları olağanüstü bir dikkatle inceleyerek yürümeye koyuldum. Her an bir şeylerin olmasını bekliyordum; hayal gücümün kontak anahtarını harekete geçirecek bir şeylerin. Gülmeyi seven bir ulustuk ne de olsa. Ancak ne yalan söyleyeyim bir süre sonra umutsuzluğa düştüğümü hissettim. İnsanların yüzleriydi beni umutsuzluğa iten. Benim insanlarımın yüzleri. Asık, bıkkın, somurtkan, gülmeyi unutmuş. Zordu bu ülkede gülmece yazarlarının, çizerlerinin işi. Hem de çok zor. Bir yanda bu insanlara, insanlarıma, ellerindeki tüm olanakları kullanarak yaşamı her gün daha çekilmez hale getirenler diğer yanda tek silahları kalemleri ve en olmadık zamanlarda naz yapan hayal güçleriyle donuk yüzlere kahkaha fidanları dikmek için didinen gülmece yazar ve çizerleri.

Yine de umutsuzluk yok. Olmamalı...

Girişteki 5 liralık ücretin kaldırıldığı ve bu sayede -sağolsunlar- orta direğin rahatça girebildiği Gençlik Parkı'ndaki videolu çay bahçelerinden birine oturdum. Garson ısmarladığım soğuk birayı getirmeye giderken, bakışlarımı on-onbeş metre ötemde duran televizyonun ekranına çevirdim. Yerli yapım bir komedi filmi oynuyordu. Ucuz, basit, amaçsız espriler zoraki gülümsemeler yaratıyordu seyredenlerde. Sıkıldım, insanları incelemeye koyuldum yeniden.

Bir süre sonra birinin daha video seyretmek yerine insanları seyretmeyi yeğlediğini farkettim. Dört masa sağımda oturuyordu adam. 25-30 yaşlarında gösteriyordu. Zayıf, çelimsiz vücudunun aksine, yüzü özenle yaratılmış gibiydi. Biçimli bir çene, ucu hafif sivri kalkık bir burun, masmavi gözler. Siyah, düz saçları bu gözlerden sağdakinin üzerine yıkılmış.

Bakışlarımız karşılaştığında önemsemedim. Sonra sonra dikkatimi çekmeye başladı adam. Nasıl çekmesin ki ne zaman gözlerimi ondan yana çevirsem, bana bakarken yakalıyordum. Bir süre sonra kalktı yerinden. Gidiyor sandım. Masasının görüş alanımın dışında kalan kısmından birasını alıp, sandalyelerin arasından süzülerek yanıma geldi. Birasını masamın üzerine bırakıp, yüzünü, aramızda bir karıştan daha az mesafe kalıncaya kadar yüzüme yaklaştırdı:

-"Beni takip etmekten ne zaman vazgeçeceksiniz?"

-"Hıı?"

-"CIA mı?"

-"Haaaa..."

Parmağını yüzüme doğru sallayıp:

-"Anladım" dedi. "KGB."

Aptallaşmıştım. Adam altına bir sandalye çekip karşıma oturdu.

-"MOSSAD mı yoksa?"

Bir anda silkinip şaşkınlığımdan kurtuldum. Kendime ait o önseziyle ilginç bir öykü konusu yakaladığımı hissediyordum. Elimi pantolonumun arka cebine atıp, kimliğimi çıkardım. Burnunun ucuna tutup:

-"Öğrenci" dedim gülümseyerek. "Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm."

Öğrenci kimliğimi elimden alıp, dikkatle inceledi:

-"Sahte olabilir."

-"Olabilir. Ama değil."

-"Şu sıralar her yer onlarla kaynıyor" dedi kimliğimi geri verirken.

-"Kimlerle?"

-"Kimler olacak canım. Ajanlar, CIA'nın, KGB'nin, MOSSAD'ın ve daha bir sürü... Her yerde ve her şeyde onların parmağı var."

O sırada garson biramı getirip, masanın üzerine koydu. Susuzluktan ölüyordum. Bardağı alıp, ağzıma götürürken bileğimden yakaladı karşımdaki.

-"İçine zehir koymuş olabilirler."

-"Kimler?"

-"Genellikle CIA bu yöntemle çalışır."

Bileğimi kurtarıp, bardağı boğazıma diktim.

-"Bana inanmıyorsun" dedi gülümseyerek. "Oysa onlar her an çevremizdeler."

Sustu. Eliyle yaklaşmamı işaret etti. Masanın üzerinden ona doğru eğildim. Ağzını kulağıma doğru yaklaştırarak:

-"Kaleci Simoviç'in Galatasaray'a transferini KGB sağladı" dedi.

Baktım, ciddiydi.

-"Peki ya Derwall" dedim alaylı alaylı.

-"CIA" diye yanıtladı beni aynı ciddilikle.

Bir süre konuşmadan oturduk.

-"Çok sıcak" dedim neden sonra, alnıma birikmiş ter taneciklerini elimle sıvazlayarak:

-"KGB" dedi. "Uydularla canım. Anlasanıza."

Güleyim mi, ağlayayım mı? Şaşırmıştım.

"Siz" dedim. Parmağımı ona doğru sallayarak "Resmen delisiniz. Size kalsa her yerde, her şeyde gizli servislerin parmağı var. Hani neredeyse otobüs seferlerini dahi onların düzenlediğini söyleyeceksiniz."

-"Yalnız otobüsler değil."

-"Haaa.."

-"Tren ve uçakları unutuyorsunuz."

Güldü:

-"Bunlar küçük işler. Geçen yıl tam şurada bir ağaç vardı. Kocaman bir ağaç. Bu yıl kökünden kesilmiş. Kim mi kesti? Ben söyleyeyim. CIA Şu garsonu görüyor musunuz? Geçen yıl burada yoktu. Kim mi? Onu da biliyorum: KGB ajanı."

-"KGB ajanının burada işi ne canım?"

-"Basit. CIA'nın o ağacı neden kestiğini keşfetmeye çalışıyor. Dedim ya dostum. Bunlar basit işler. Geçen yıl kışın neden yumuşak geçtiğini düşündün mü? Ya da denizlerimizin neden koli basili kaynadığını?"

Makineli tüfek gibi konuşuyordu artık. Tutabilene aşkolsun.

Kuşlar CIA'nın sayesinde uçuyor, tavukları KGB yumurtlatıyordu. Karagümrük'ün küme düşmesine MOSSAD sebep olmuştu.

-"Şuradaki çöp tenekesini kim koydu sanıyorsun?" diye sordu son olarak.

Ankara Belediyesi diyecektim vazgeçtim.

-"CIA" dedim, gözlerimi kısarak.

-"Bilemedim" dedi, "FBI."

-"FBI'nın burada işi ne beee?"

Yanıtlamadı. Yerinden doğrulmuş, arkamda bir yerlere doğru el sallıyor, gelmesini işaret ediyodu. Birazdan elindetabancası James Bond'u yanımızda dikiliken görürsem hiç şaşırmayacaktım. Dönüp bakınca genç bir kızın masamıza doğru yaklaştığını gördüm. Başında, eski model, kadınların artık giymediği cinsten bir şapka vardı, gözlerinde de kalın çerçeveli gözlükler. Kız beni başıyla selamlayarak karşımdakine döndü:

-"Özür dilerim sevgilim" dedi gülümseyerek "Trafik öyle sıkışıktı ki..."

-"CIA'nın işidir" dedi beriki.

Haydaaaaa....

-"Yine mi... Lütfen sevgilim, beni üzüyorsun. Biliyorsun ki bunu..."

Konuşturmadı kızı. Bana dönerek:

-"Nişanlım" dedi. "Önümüzdeki hafta evleniyoruz. Sana bir sır vereyim mi? Tanışmamızı CIA'ya borçluyuz."

-"Ama hayatım..."

Ne yalan söyleyeyim. Hayatımda hiç kimseye acımadığım kadar acımıştım kıza."

-"Yo, yo. İtiraz etme. Hatırlasana belediye otobüsünde nasıl yüzyüze gelmiştik. Peki, ya tam o sırada senin saçının benim kol düğmesine dolaşmasına ne demeli?"

-"Hayal görüyorsun" dedi kız acele acele "Böyle bir şeyi CIA neden yapsın?"

-"Nişanlınız haklı" diye destekledim kızı, bardağımdaki son yudumu içerken.

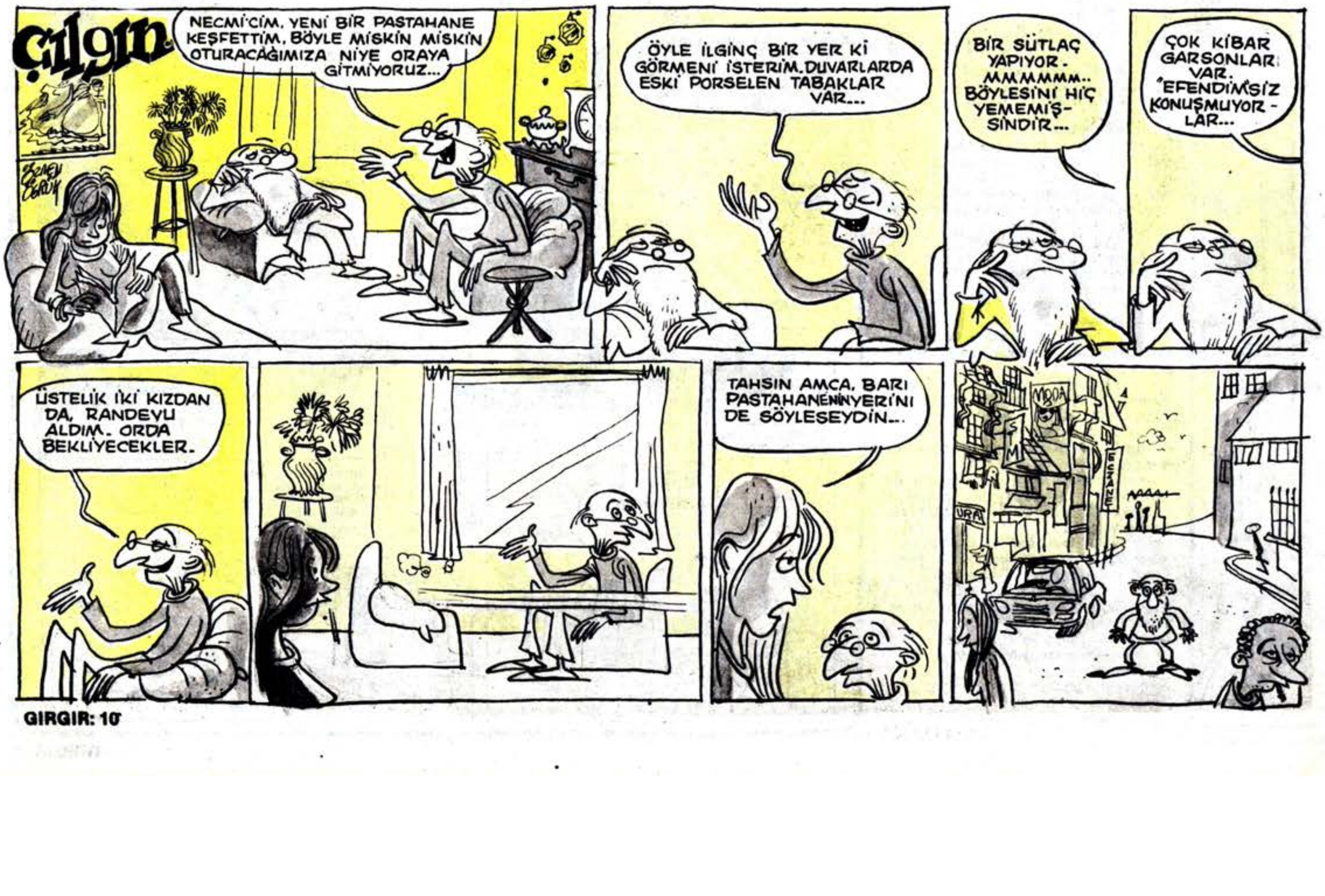

-"Tabi haklıyım" dedi kız bana dönerek "Bu işi CIA düzenlemiş olamaz. Olsa olsa KGB'nın işidir."

Son yudum biranınağzımdanburnumdan dışarı fışkırmasına engel olamadım. Kulaklarımdan bile çıkmış olabilirdi. Genzime kaçanları temizlemek için de ölesiye bir öksürüğe tutulmuştum. İkisinin de umurlarında değildi. Yanlarından ayrılırken trafik sıkışıklığına hangi gizli servisin neden olduğunu tartışmaya başlamışlardı.

....

Büyükelçiliğin telefonu uzun uzun çaldı. Adam ,hiç telaş etmeden, yavaşça uzandı almaca. Öbür eliyle koltuğunun altındaki kütüklükte asılı duran tabancasını düzeltti.

-"Alo..."

-"Benim. Konuşabilir miyim?"

Her sabah elektronik aygıtlarla her taraf didik didik aranıyordu. Büyükelçilik temizdi.

-"Konuş..."

-"İş tamam. Bu hafta içinde evleniyorlar. Kağıtları askıya çıktı bile.. Yapılan kan grubu testleri olumsuz çıktı ama adamımız onu da halletti. İki güne kalmaz nikah memurunun önüne çıkarlar.. Hı hı... Artık etkisiz hale gelirler. Buradaki en etkili yöntemi kullandık. Düğün, ev derken çoluk çocuğa da karıştılar mı tamam.Bu iş olur olmaz yerde bizden sözetmelerini engeller.En etkili yöntem dedim de.

-"Noolmuş?.."

-"Eskiden bu gibi durumlarda öbür tarafa postalardık."

-"Eski yöntem haa... Sen ikisinin de peşlerinden ayrılma. Konuşmayı sürdürürlerse yine eski yöntemlere dönersin. Meraklı bir gazetecinin kulağına gitmesin..."

Karşı tarafın konuşmasını beklemeden telefonu kapattı. Elçiliğin altındaki telsiz odasına doğru yürürken; "Eski yöntemler" dedi yüksek sesle.

Özlemişti be...

Bitti

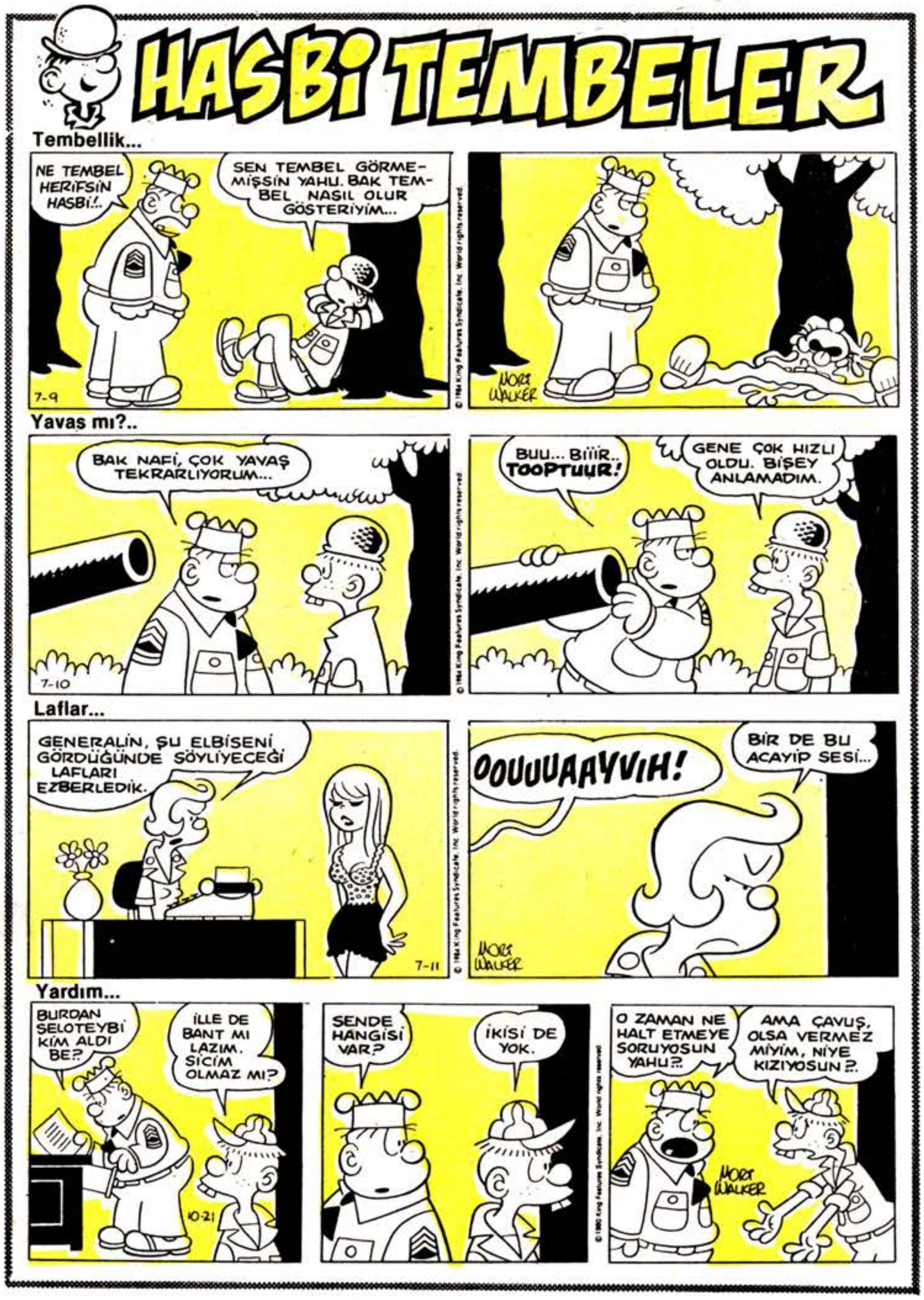

Tuncay Akgün

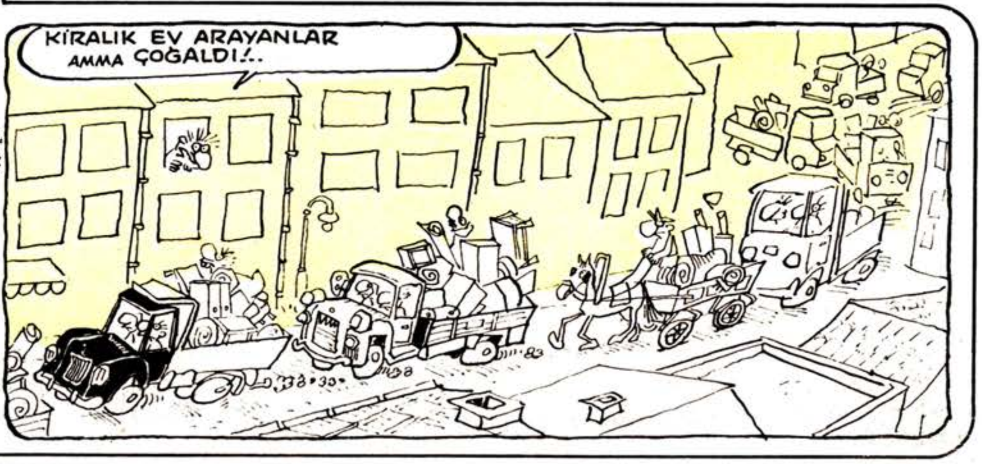

MUHLiS BEYDEN MELODiLEL..

BEHİÇ ve lATİF

ÜNLÜ MÜZİSYEN MUHLİS 'BEYİN KİŞİLİĞİ VE HAYAĞTI

Muhlis beyğ 1945 yılının Ekim ayında Manisanın Şalihli kasabasısında dovdu. Doğduğunda müzüsyen deyildi. 26 çocuklu bir ayilenin tek evladıydı. İlk ve orta tahsiğlini müzüğe olam düşkünlüğü nedeniyle müzük ilkokulunda yaptı. Burada kavşl fülüt, sakson ve fason çalmayı öyrendi. Taha sonra bir "burs" kazanıp Bursaya gitti. Orada da bir "İst" kazanarak İstanbula geçti. İstanbulda o sıralar gözde bir müzüsyen olan Dede efemdinin hanımı "Hanımağa"nın yanına baş bağlamatör (Bağlamacı) olarak girdi. Uzun süren müzük çalışmalarından sonra akadömük kariyel yapmak içim Devlet Davullar yüskek okuluna girdi. Böllece Muhlus beyin en parlak yılları başlıyoldu. O sıralar 16 yaşısındaydı. İlk semfonisini o yıl yazdı. Yazısı okunaksıs olduğu için bu-semfoni anlaşılmadı. Semfonisinin anlaşılmadıyını gören Muhlüs bey akıllıca davrannalak semfonisini el kol haraketleriyle tağrif etti. Hattağ bir robot resmini çizdir. Semfoni anlaşılmadı. Sağyede Mahsi bey Tapu ve kadastıra müdürlüyüne girebildi. Burada onbeş yıl çalıştıktan somra ikinci eseri içim çalışmalara başladı. "Köpekler" atlı operasının onbeş takkada yazdı. Bu opera seslendirildiyi gün Muhlüs bey Ankaradaydı. Kendisi si bu esir için "Beni ürkütüyol" demiştir. Konserden somra İstanbul'a dönen Muhlis bey omuzlarda karşılandı. Taha somra birbirinden önemsiz ettirmeyi başladı. En bilinen eselleri şunlardıl. "Ay ışığısı ve 100 mum luk ampül", "Ormamda gezen otlar", "Ovuz bey ve avanesi" "Remoro ile Jiletleri", "Hilmi efendi ve mahdumları".

orkastıra şefi

EN KAHRAMAN RIDVAN
YAZIP ÇİZEN: Bülent ARABACIOĞLU
KAFAYI YERİNE OTURTTUM! ŞİMDİ BAĞLANTILARI YAPIP..
GÖREVLİ Bİ MEMURLA DALGA GEÇMEK NEYMİŞ SEN GÖRÜRSÜN!
11.
YÜRÜÜÜ!..KARAKOLA GİDİYORUZ!
?!
BİYOROT BİZİ DUYUYOR MUSUN? BURASI ANA GEMİ... CEVAP VER... ALOO...
?
MODÜLLE BÜTÜN BAĞLANTILAR TAMAM FAKAT CEVAP ALAMIYORUZ!..
DÜNYAYA İNERKEN ARIZALANMIŞ OLMALI. EN İYİSİ UZAKTAN KUMANDA İLE MODÜLÜ BURAYA ÇEKELİM! YOKSA DÜNYALILAR VARLIĞIMIZI ANLIYABİLİR...
UYAN ŞEREF, VUKUAT VAR!. ŞU ZIRTAPOZU KARAKOLA GÖTÜRÜCEZ!
POLİS
!!!NNNNNNN!
!..
FAKAT... MODÜL HAVALANIYOR?..
HEEY!.. DUUUR!.. BENİ BEKLE!..
?!
İÇİNDEKİ DÜNYALI ÇALIŞTIRMIŞ OLAMAZ! SANIRIM ANA GEMİDEN GERİ ÇEKİYORLAR!..
HIIZZNNN!...
...BURADAKİ CANLI DA BİYOROT OLDUĞUMU ANLADI BU DURUMDA YAPACAK TEK ŞEY KALIYOR..
LAN ŞEREF ALLAAŞKINA UYAN ÇILDIRICAAM ŞİMDİK!..
HORR!
..BÜTÜN ATOMLARIMI SERBEST BIRAKARAK KENDİMİ YOK ETMEM GEREKİYOR!
CIZZZIRRRRT!
ŞE..ŞE.. ŞEREEF!..
HI...HA NE VAR?..
HAYROLA, BİŞEY Mİ OLDU?..
A..ADAM KAFASINI ELİNE ALDI!.
HANGİ ADAM?..
POLİS
UÇAN ARABAYLA GELEN ADAM...
UÇAN ARABA MI?. NERDE?.
UÇTUUU!..
UÇTU MU? PEKİ ADAM NEREYE GİTTİ?..
BU...BUHARLAŞTI!..
HIMM! ANLIYORUM! YANİ ŞURDA BEŞ DAKKA KESTİRMEMİ FIRSAT BİLİP, GİDİP, İKİ TEK ATTIN DI MI?. YAZIK. CIK CIK.
ÜSTÜNDEKİ ÜNİFORMADAN UTAN!..

Haftaya: Rıdvan Uzayda:

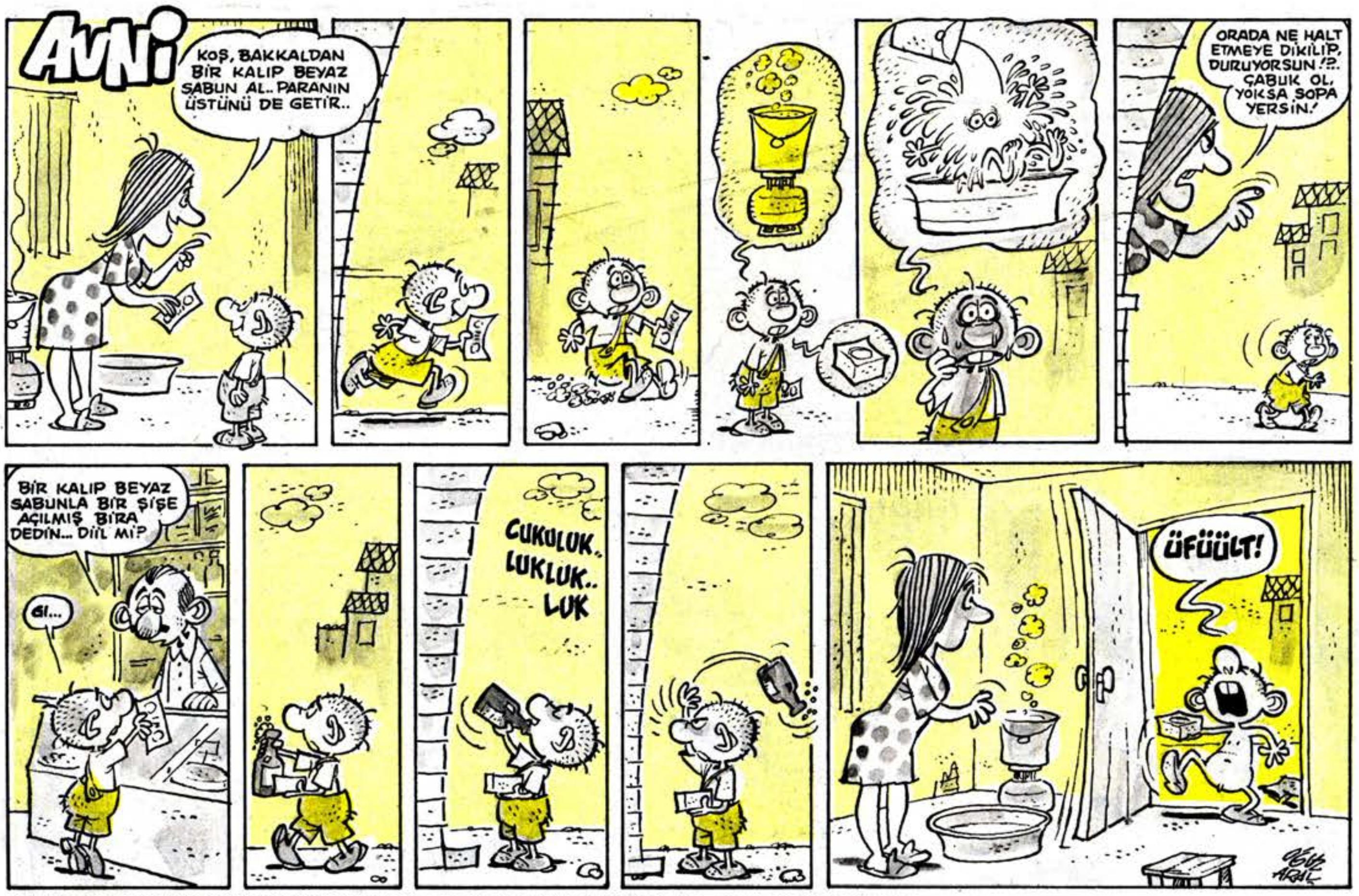
AVNİ
KOŞ, BAKKALDAN BİR KALIP BEYAZ SABUN AL.. PARANIN ÜSTÜNÜ DE GETİR..
ORADA NE HALT ETMEYE DİKİLİP, DURUYORSUN !?.. ÇABUK OL, YOKSA SOPA YERSİN.!
BİR KALIP BEYAZ SABUNLA BİR ŞİŞE AÇILMIŞ BİRA DEDİN... DİİL Mİ?
Gl...
CUKULUK.. LUKLUK.. LUK
ÜFÜÜLT!

BİZİM MAHALLE
TUT ULAN ŞUNU!
ÜST KATTAKİ KIZI BÖYLE KESİYORMUŞ...
GAZETE
NERİMAN'LAN MISTIK evcilik oynarken şey yaptılar
NİLGÜN TACETTİNE Şeyini GÖSTERDİ
ŞUNU SUSTURMANIN BİR YOLUNU BULMALIYIZ...
BI DAKKA KIZLAR...
NOOLUR BENİ DE ARANIZA ALIN. BIKTIM, YİRMİ YILDIR ONLARLA DOLAŞMAKTAN...

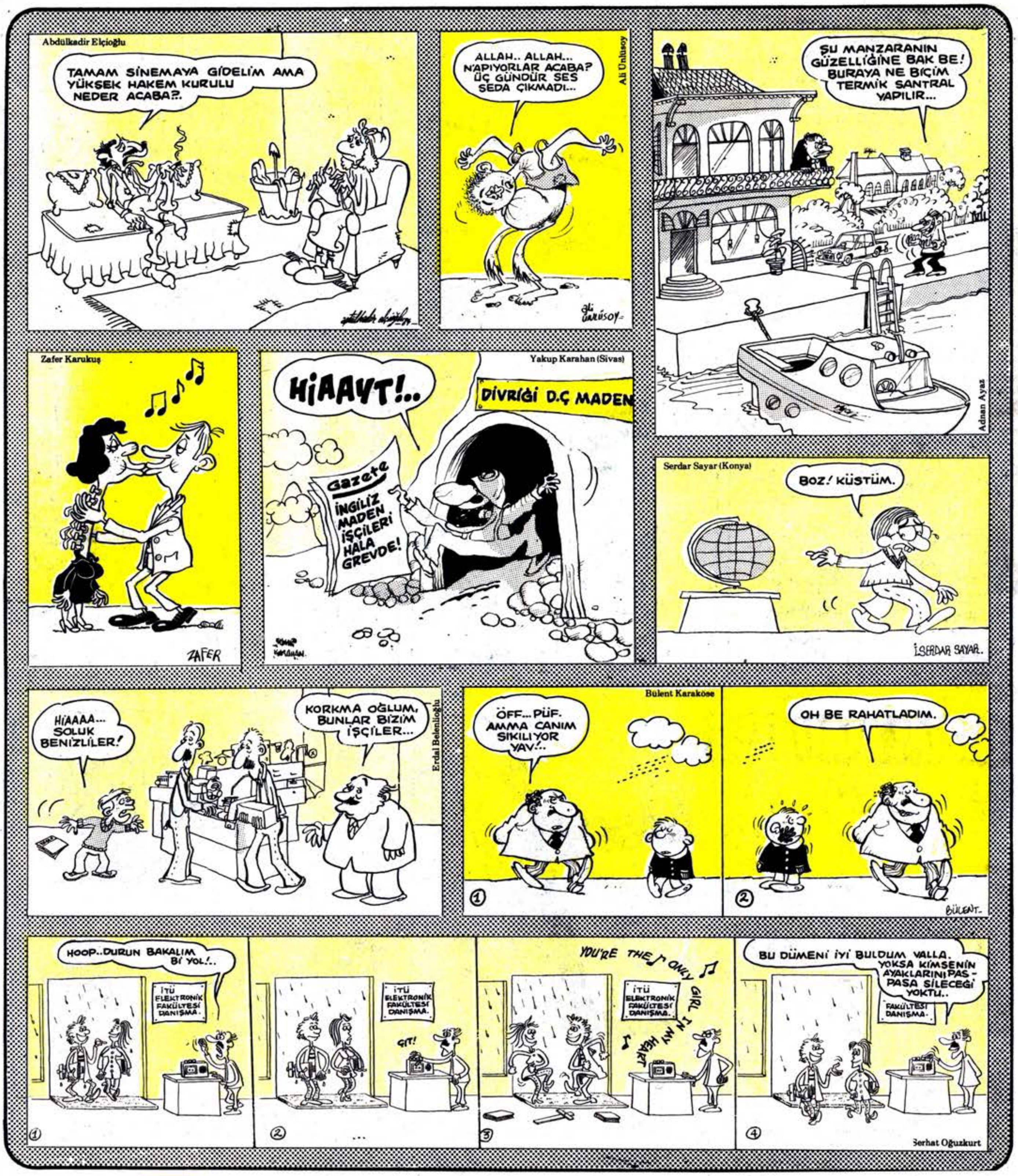

GIRGIR
YIL: 13
SAYI: 641
16 ARALIK 1984 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ
Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL
Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İstanbul Tel:528 50 00

UÇAK POSTASI: KIBRIS 70 TL.İNGİLTERE: 50 p.AMERİKA: 1.5$.ALMANYA: 2 DM.HOLLANDA 2F.FRANSA: 7 FF